

# TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joi și Sâmbăta

## ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.  
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.  
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la  
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la  
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.  
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

## INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori  
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.  
pentru fie-care publicare.

## Casa națională.

Sunt fără îndoială multe trebuințe, a căror îngrijire cade în sarcina noastră, a românilor din Ardeal și Ungaria.

Popor, ținut sute de ani de arându înadins la întunec și robie, avem să reparăm multe greșeli din trecut și să astupăm multe lacune, ca să putem să ne achităm cu demnitate de detorințele ce avem.

Accentuăm deci și cu multă tărie, că ținem să ne afirmăm pe toate terețele vieții publice și că nici o jertfă n-are să ne oprască în avântul și în dorul nostru cultural, mai ales când e vorba de cinstea noastră, de reputațiunea noastră națională.

Intre aceste afirmări, pînă la fapte vedem un contrast isbitor, și câte odată revoltător.

Ca în multe de toate, acesta aparițiune stranie o vedem și la ridicarea Casei naționale, pentru care, comitetul central al asociațiunei a luat toate măsurile ca să se facă, executând cu precisiune un conclud al adunării generale ținută la Mediaș în 1897, și luânduși refugiu la un mijloc, prea usitat la alte popore, de a arangia loterii în favorul întreprinderilor culturale și umanitari.

Sciam că oameni de bine n'au să pună pondul pe eventualul câștig — pentru că scopul nu a fost și nu este să asigure în prima linie câștiguri pentru toți cari spriginesc întreprinderea, și sciam că pentru câștig material și din îndemn de câștig pot să spriginesc întreprinderea numai oameni seu cu mai puțină pricepere, seu pôte că oameni, cari nu înțeleg pe deplin rostul întreprinderii, și țin sēmă numai de interesul lor propriu.

Ce sciam cu siguranță și pe ce ne basam mai mult a fost, că avem o clasă de oameni inteligenți cari vor da tot sucursul lor întreprinderii, cari vor jertfi în scopul arătat și vor face ca în cercurile cele mai estinsă, în fiecare familiă română cu ceva stare, să se străcure câte un los ori două pentru ridicarea acelei case, unde avem să așezăm toate reminiscențele trecutului nostru sbuciumat, unde să păstrăm portul nostru național genuin, casă pe al cărei prag trecând, să găsim tot ce ridică mândria noastră, tot ce ne pôte inspira încredere în viitorul nostru.

Nu ne era permis pe un moment să ne și închipuim măcar, că s'ar fi aflând oameni cu pretensii de cultură, oameni în poziții sociale distinse, oameni crescuți cu stipendii, oameni, ridicați la starea actuală din miseria, cari să nu și țină de o plăcută detorință, că pot pune și ei o mică petricică la ridicarea acestui altar național.

De ce să nu o spunem, de ce să ascundem trista realitate, că calculii nostri au fost în parte greșiți. Avem oameni puși sus, foarte sus cari stau indiferenți față de întreprinderea comitetului, avem oameni cu frumoșe averi, cari nu au luat încă nici un singur los, avem oameni, cari și împlinesc cu gura numai detorințele naționale, dar când e vorba la fapte, când au să pună mâna în busunar stau departe și sunt mul-

tumiți, că și pot mulțumi ale lor trebuințe egoistice, oameni, cari fac asemenea bogatului din evangeliă, — gândinduse cum să strice coșurile și mai mari să le facă, ca să între toate vistiriile adunate, — fără să se gîndescă — nebunii — că va veni dreptul judecător să cêră sēmă de faptele lor.

Nu odată am condamnat aceste porniri păcătose și nu odată am infierat în colonele ziarului nostru acest indiferentism însoțit de cel mai cras egoism.

Popore tari, popore cu trecut și cu tot felul de instituțiuni și pot permite lucsul să mai și odihnescă, să stea și la o parte pe o vreme, noi însă nu putem un moment pauza, fără să comitem păcatul sinuciderei proprii.

Cine va ținea sēmă de noi, cine va sta cu noi de vorbă și ne va lua în socotință, dacă am lăsa să trecă, câte o generație întrégă, fără să putem zice „acesta e lucrul nostru, produsul muncii noastre, produsul entuziasmului nostru“.

Sașii, o mână de oameni, au ridicat Episcopului Teutsch monument — noi românii din o întrégă metropoliă, nu putem să facem același lucru pentru acel ce ne a restaurat metropoliă, și ne a asigurat drepturi înscrise în „magna charta“ numit statutul organic și ne a pus stăpâni pe sôrtea noastră, scoțându-ne de sub ierarchia sêrbilor și așezându-ne la un adăpost sigur, în o fortăreță tare cum e biserica ortodoxă română națională, învidiată azi de dușmani vèzuți și nevèzuți!

Ei bine, dacă odată am făcut un pas hotărît, dacă ne am angajat să ducem la îndeplinire un lucru mareț — este ore cumințe, este ore frumos, ca unui dintre noi să pună mâna la șolduri, alții să se bucare în ascuns, dacă cumva întreprinderea nu ar avé tocmă rezultatul închipuit și contemplat?

Stă bine unor fruntași să se subtragă dela datorința națională ce o au față de întreprinderea din vorbă și să restituie pachetul cu losurile fără să-l desfacă și să rețină pentru sine o parte dacă nu toate? —

E procederea acesta loială — și nu merită ea să fie infierată ca o procedere urită și condamnabilă, mai ales, când ea se manifestă la bărbați de înaltă poziție, cari țin să fie socotiți între cei aleși, între cei de frunte? —

Pînă la un loc înțelegem pe cei cari din început nu au simpatizat cu întreprinderea și cari ar fi dorit ca să ne apucăm de alte lucruri, după a lor părere, mai întefitóre, că nu să îmbulzesc cu dragostea lor să asigure o reușită splendidă.

Dar, că ura și pisma să-i stăpănescă și acum când *Casa națională* tot are să se zidescă mai curînd ori mai târziu, și că din ură și pismă să nu contribuie cu nimica, ba să facă și propagandă contra întreprinderii, acesta nu o înțelegem și ne cuprinde mirare, că se pot afla între români oameni atât de mici de suflet și mari de patimi când una să fim, una să gîndim, și umăr la umăr se întempinăm toate greutățile ar fi cea mai frumoșă problemă a noastră ca să ajungem la liman.

Să vede că nu ni-e dat nouă românilor să putem toți împreună face lucruri mai mari.

Unii împedecă întreprinderea din ură și pismă, unii prin indiferentism păcătos ear la alții entuziasmul să vede a fost numai un foc de paie, care s'a stins deodată cu flacăra ce a erupt pentru un moment.

Și unii și alții și toți împreună n'au să fie socotiți decât de ceiace sunt, de oameni, de cari ar fi bine să numărăm cât mai puțini între noi. Așteptăm încă câteva zile și ne vom face sēma cu toți, punēnd la o parte orice considerații. Lumea noastră trebuie să scie și să cunoscă pe cei ce pun umăr la umăr ca să facă ceva — și pe cei ce ne pun bețe în rôte, ca să nu să facă nimica bun și folositor.

## Festivitățile din Berlin.

Cu prilegiul proclamării majorenității principelui moștenitor german, s'au aranjat frumoșe sêrbări în capitala germană, cari au culminat în sêrbările de Duminecă, când s'au și încheiat. Etă cele ce s'au întemplat în cursul zilei de 6 Maiu:

Desvêlirea statuei Sigismund. La 8 ore a. m. s'a desvêlit în Sieges-allee statua fostului împărat german și rege ungar Sigismund, fiind present la actul acesta împăratul Wilhelm, principele moștenitor, și mai mulți principii și dignitari. Monarchul nostru care era la biserică, n'a fost de față la desvêlire, și încă, pe cum se susține, din motive politice. Cu ocazia desvêlirii nu s'a ținut nici o vorbire.

Actul majorenității a decurs cu o pompă extraordinară în capela palatului, un edificiu de o frumșetă romantică.

Majestatea Sa Monarchul *Francisc Iosif* intră în capela conducēnd la braț pe împărătesa *Augusta*; împăratul Wilhelm conducēnd pe marea ducesă de Baden. După Maj. Sa *Francisc Iosif* și împărătesa, urmau micii principii imperiali, moștenitorul de tron italian etc.

După intrare principele moștenitor german ocupă loc dinaintea altariului între împăratul și împărătesa. La stînga sta monarchul nostru.

Corul întonă o cântare, după care preotul de curte *Dryander* tinu o vorbire luîndu și de basă citatul din s-ta scriptură: „Să te întăresci și să fi om. Și să păzesci moștenirea Domnului tēu Dumnezeu, ca să umbli pe căile lui, să ai spor în toate ce lucrezi și pretutindenii unde te întoreci“.

El sfîrși vorbirea zicēnd: „Gîndesce-te la devisa marelui principe electoral: *Pro Deo et pro populo*. Așa să faci jurământ pe vechiul stēg prusian“.

După întonarea unei cântări religioșe urmă *depunerea jurământului*.

Prim-ajutantul împărătesei recită jurământul stēgului, pe care principele îl rosti și el cu voce înaltă. Împăratul strînse apoi mâna principelui, îl sărută de două ori pe față, iar principele sărută mâna împăratului.

La 7 ore sēra s'a dat un prânz de gală în sala albă a palatului. Și cu ocazia acesta s'au schimbat toastele între Majestatele Lor împărații Wilhelm și *Francisc Iosif*.

Plecarea monarchului din Berlin a urmat în aceeași zi la 10 ore sēra. La gară s'a prezentat împăratul Wilhelm, principele moștenitor și alte persoane princiare. Cei doi domnitori s'au despărțit foarte cordial. S'au îmbrățișat și s'au sărutat de trei ori. Când trenul plecă, strigări de „hoch“ izbucniră din piepturile celor de față.

De remarcat e, că clironomul nostru n'a însoțit pe monarchul la festivitățile din Berlin.

Pe la începutul lui Iuliu împăratul Germaniei va veni la Viena, ca să reîntorcă Monarchului nostru visita.

## Cuvēntarea

rostită de Prea Sfinția Sa părintele Episcop al Aradului *Iosif Goldiș*, la deschiderea sesiunei ordinare a sinodului eparhial aradan din 1900.

*Christos a înviat!*

*Domnilor deputați!*

Din voia Sinodului nostru eparhial și grația Maiestății Sale avēnd eu prima dată ocaziunea de a conduce ca episcop acest venerat Sinod, în ale cărui mâni sunt puse destinele diecesei, sunt în deplină conștiință a responsabilității luate asupra-mi din momentul, în care am îmbrăcat această demnitate; în conștiința că am sacre datorințe față de marile interese ale clerului și poporului încredințat conducerei mele.

Ca să pot corespunde justelor așteptări ale dvōstre, am examinat trecutul, ca un fundament pe care împreună avem a edifica mai departe; și am să constat, că rezultatul, după cele zece perioade sinodale ce au espirat nu stă în proporție cu timpul de 31 de ani, nici cu sacrificiile aduse.

Intre greutățile, cu cari avui a mă lupta de loc la începutul activității mele, este lipsa de puteri muncitóre chiar în centru la consistorul aradan, încât sunt silit a repeți cuvintele *Inalt Prea Sfințitului meu antecesor*, pronunțate aici la începutul archiepiscopiei Sale, înainte cu 24 de ani, zicēnd: „Domnilor, nu am oameni!“

Deci, și pentru acest interval scurt, ce era pînă la Sinod, ce astăzi s'a întrunit, spre a putea arăta ceva rezultat, m'am îngrijit de referenți ajutatori, de fisci onorari, secretar și cancelliști, precum acesta se va vedea din rapôrtele Consistoriului aradan; aplicat-am pe aceia, la cari am întimpinat bunăvoință de a lucra în mod provisor, fără a îngreua budgetul Consistorului.

Eu altecum și astăzi conduc diecesa cu aceleași Consistorii, cu cari a condus-o antecesorul meu; cu Consistorii, cari nu sub a mea conducere și presidiu au fost restaurate, și, din îndemnul unor insinuațiuni, declar, că nu aș sta la înălțimea chemării, dacă aș căuta la principiile politice, ce pôte avé unul și altul ca cive liber al statului; căci biserica este și trebuie să fie condusă de principiile nestrămutabile ale iubirei reciproce, a căror directivă ni-a desemnat-o *Christos*.

Sper, că dvōstre ca Sinod, la rëndul seu, veți alege persoane cât mai apte de a lucra, iar eu, pentru viitor mă voi îngrijii de o sucreștință, dela a căreia activitate tot mai mult să aterne mersul dorit al lucrurilor; căci dacă centrul e defectuos și slab, defectuos și slab va fi organismul întreg al diecesei, fără de care eparchia ar fi o corabie cu căpitan, dar fără de trebuințioși marinari. Constat adevêrul cu privire la multele noastre afaceri, că „*Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini*“ (Mat. IX, 37. Luca X, 2).

Dacă facem o reprivire peste trecutul sinodalității noastre de 31 de ani,



trebuie să constatăm și aceea, că în cele materiale, prin despărțirea și despăgubirea noastră de către sârbi, prin contribuțiile anuale de suflet, prin centralizarea sesiunilor dela parochiile vacante, prin dotațiunea din partea statului și alte isvóre de care e mult bine-meritat Inalt Prea Sfințitul meu antecesor — în fața lumii ne-am aranjat în mod destul de autoritativ; dar dacă vom căuta ceva mai riguros la progresul nostru intelectual și moral, vom deveni în poziția satirului lui Isop, când la figura cea frumoasă dela modistă, văzând ceafa golă, a exclamat: „*Pulchra species, sed nullum cerebrum habet!*”

Trecând dela gremiu, cu mulțumire sufletescă caut la acei preoți și învățători ai noștri, cari stau la înălțimea chemării; dar mă supără totodată văzând la foarte mulți adânc înrădăcinate unele rele, ce reclamă o cură radicală.

Sinodul nostru eparchial din anul 1890 Nr. 112 a dispus: „*a se culege informațiunile din fiecare comună despre suferințele, slăbiciunile, datinile rele respective patimile, de cari suferă populațiunea peste tot și în parte.*”

Atât din contemplațiunea-mi proprie, cât și din date oficioase, de când am primit archiepiscopatul acestei diecese, m'am convins despre mai multe rele, ce bântuesc tocmai pe nemijlociții conducători și păstori sufletești ai poporului; așa rele sunt, că unii preoți nu umblă în reverenți, nu țin regulat sânta liturgie în Dumineci și sârbători, sau liturgisesc superficial, ma nu țin sârbătorile prescrise;

Inmormântarea o conced învătătorului sau cantorului după datina calvinescă;

Nu dau învățături poporului prin predici: de unde, ca urmare naturală se naște superstițiunea, necredința în Dumnezeu și sporirea sectei anabaptiștilor (nazarenilor sau pocăiților);

Ca directori locali și naturali nu se interesază de școlă, a căreia urmare este influința altor elemente și graduata sporire a școlilor străine;

Fără concediu părăsesc parochiile pe timp mai îndelungat;

Preoții între sine și cu învățătorii trăiesc în certă și mulți, cu ocolirea Consistoriilor, caută lecuire la forurile civile;

Cei inferiori față de superiori, cei tineri față de bătrâni nu sunt cu cuvenitul respect ș. a.

Deci precum multe datini rele ale școlărilor dovedesc slăbiciunea învățătorului: așa datinile rele în popor constat slăbiciunea preotului.

Impăratul Iosif II, căruia mult îi zăcea la inimă păstoria sufletelor în țară, a zis că: „Preotul e pentru țărani totul: învățător, părinte, mântuitor, ori — ruinător.”

Dacă lucrarea unei armate este armonică, este pentru că conducătorii ei toți sunt conștienți de chemare; că există disciplină obligatorie pentru toți de sus până jos; căci fără disciplină nu e ordine, unde nu e ordine, nu e înaintare, ordinea e temelul moralului.

Lipsa de disciplină e cauza tuturor relelor în ori ce conducere, cu atât mai ales în conducerea poporului unde păcatele lăsării și ale facerii de o potrivă rod la tulpina arborelui vieții noastre bisericesci naționale.

Accentuez deosebit decorul portului și cele două datorințe principale de a învăța poporul și de a administra sântele taine precum și procederea solidară în conducere, pacea și buna înțelegere între preoți și învățători.

Portul preotesc la o parte însămnată a clerului din districtul ambelor Consistorii e înlocuit cu cel civil în așa măsură, în cât unii preoți se încumătă chiar serviciul dumnezeesc a-1

face sau a se presenta și pe la superiorități fără reverență, deși acesta e haina cuvenită și prescrisă pentru tot preotul, căci zice Sinodul ecumenic VI în canonul 27: „*Precum ostașii și civilii au îndatorire a purta vestiminte prescrise pentru diregătoria lor: așa și preoții se obligă a purta haine obicinuite preoțesci, fie că petrec în cetate fie că călătoresc. Cei ce nu observă acesta, se pedepsesc cu suspendere.*”

Reverența îi face pe păstori sufletești înaintea publicului reverenți și reverendisimi, căci Dumnezeu vede inima și rărunchii, dar lumea judecă mai mult după exterior. Atât în funcțiuni, cât și în societate toți preoții stau sub aceeași lege în privința decorului.

Se zice în repörte ca scuză, că așa numiții anabaptiști s'au pocăiți nu voesc a asculta predica, și așa nu se pot capacita și abate dela calea cea rătăcită. Se zice și aceea, tot ca scuză, că cauza viețuirilor nelegiuite în popor este necredința în Dumnezeu.

Din rapörtele despre starea învățământului m'am informat, că unii preoți ca directori locali nu se interesează de școlă, ma nici nu o cercetază, necum se catechisesc sau cel puțin se controleze propunerea religiei.

Intre asemenea împrejurări nu e mirare, dacă credința în popor slăbește; dacă cu ea tot odată slăbește legătura și reciprocitatea iubirii între popor și părintele lui sufletesc, și treptat se viresc influințe străine, ca și anabaptismul, ce inspiră superiorității diecesane îngrijiri serioase, și reclamă aplicarea măsurilor celor mai energice pentru sanarea rēului.

E lucru notoric, că o parte însămnată a preoțimeii noastre nu luminează poporul prin predice, scuzându-se, că n'are cui predica, căci poporul nu cercetază Biserica și nu-i place a asculta predica, și altele.

Aci trebuie să accentuez culpabilitatea seusei și lipsa de conștiința vocațiunii preoțesti, căci serviciul altarului numai îmbinat cu al amvonului este complet. Serviciul divin numai atunci pöte fi în adevăr edificator pentru sufletul și inima poporului dacă e însoțit de învățatură.

Unde poporului nu-i place predica, e semn că-i lipsește creșterea; lipsește în prezent zelul bunei conduceri, focul inimei arzătoare pentru înaintarea poporului — acel foc, pe care în forma limbilor de foc l'au avut Apostolii prin Duchul sfânt și succesiv îl are tot preotul. Focul din fire luminează, încălzește și curăță; asemenea și limba preotului, după chemare trebuie să lumineze mintea, să miște inima și să îndrepte moravurile poporului, după îndrumarea apostolului, care zice: „*Iar tu priveghează intru toate, pătimește reul, fă lucrul evangelistului, slujba ta fă-o deplin.*” (If. Tim. IV. 5.)

„*Admonițiunile noastre totuși trebuie să aducă fructe* — zice sf. Ioan Crisostom — *dar supunând, că cei rătăciți și după această învățatură vor continua traiul vieții de mai înainte: noi pentru aceea totuși nu trebuie să încetăm a le da învățatură. Fântâna dă apă și dacă acesta nu o cară nimenea; isvórele isbucnesc și dacă nu scöte nimeni apă din ele. Tocmai așa trebuie și cuvântătorul să-și pună în lucrare toate puterile chiar și atunci, dacă nimeui nu le ia în socotință; și dacă cel ce te aude, nu va primi semânța aruncată prin tine și nu va da röda ascultării, atunci tu vei avea meritata răsplată naintea lui Dumnezeu, iar răsplata-ți va fi chiar așa de abundanță, de și nu te ascultă, ca și cum ar fi dacă l'ai fi mișcat: tu ți ai făcut datorința*” (I. omil. S. Lazar).

Buna conducere cu fapta și cu cuvântul sunt adevăratele mijlociri, prin cari preotul pöte aduce la cunoștința de Dumnezeu cu timpul și pe cei mai îndărătnici și scăpetați ömeni. Ochii, cari s'au datat cu întunerecul, nu pot su-

feri lumina dintr'odată; această lege a naturii are loc în privința luminării minții. Acest mod l'a întrebunțat Ch. Mântuitorul nostru, Sfinții Apostoli și toți dascalii bisericei. Cu aceste mijloce s'a zidit biserica lui Christos, numai prin aceste se pöte și susține.

Avem, domnilor, școli confesionale moderne, arangiate după prescrierile legii, provözute după jurstările materiale ale poporului cu dotațiunea cuvenită, avem reuniuni învățătorești, îndreptățite de-a ușura mersul învățământului poporal.

Dar' pe cât ne bucurăm de acestea, tot în așa măsură ne întristeză nepăsarea de biserică și religiune a acelor învățători ai noștri, cari în număr tot mai mare ne părăsesc și trec la stat, și biserica păgubită, care i-a născut și crescut, în neputința sa are numai să strige: „*Oleum et operam perdidit*”.

Este de dorit, că sfera de activitate a reuniunilor să fie sub auspiciile acestui sinod mai bine prescrise și controlate; ele trebuie să rețină dela ori ce paș heterogen scopului lor cultural; să nu se considere pe sine ca element social deosebit cu îndreptățirea ca să fie ca atare reprezentate în sinöde și congrese, căci statutul organic nu recunöște de cât cler și popor. La din contră, ar putea d. e. advocații și industriașii tot asemenea să se afirme ca elemente de sine stătătoare în biserică.

În urmă, domnilor, avem în biserică noastră încă un rău foarte amenințător, o lipsă mai mare de cât töte, lipsa bunei înțelegeri.

Și fiind că despre această la deschiderea sinodului nostru eparchial din anul trecut, încă ca vicar episcopesc și președinte al sinodului, mi-am spus vederile mele mai în detaiu: acum în urmă accentuez cu durere, că din incidentul multelor certe degenerate deja în denunțări josnice, ce duc la ruină, mi-a zis un bărbat de stat, că *nu am fi maturi pentru constituțiunea noastră bisericescă atât de liberală!* Și ca un memento zic și eu, *Domnilor deputați, că un arbore cu mult succes pöte contrasta catastrofelor venite din afară, ba pe cât e clătinat mai mult de vântur, cu atâta mai adânc își plântă rădăcinile în pământ și se întărește; când însă se ivesc carii, ce-l rod în lăuntru, atunci arborele slăbește și prin o mică suflare a vântului e trântit la pământ și pier.*

După acestea, implorând ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrărilor noastre, declar sesiunea Sinodului nostru eparchial ordinar pentru anul 1900 de deschisă.

## Declarațiune.

Onorată Redacțiune!

Vă rog să binevoi-ți a publica următoarea declarațiune:

Inaltpresfinția Sa Pär. episcop Goldiș a zis în una din ședințele ultime a sinodului arădan, că în urma pășirii sale afacerea rehabilitării profesorului Mangra ajunsese să se resölve și să fie în espediție; au întervenit însă fii distinși, persöne sus puse de ai bisericeii noastre și au ridicat pedeci, intrigând în contra sea.

Deöre-ce după „Trib. poporului” eu ași fi învinuit cu aceasta, declar următoarele:

Părintele episcop a fost rău informat și nu stă, că cauza lui Mangra ar fi fost resövită și ajunsă în espediție înainte de ținerea sinodului, ba nu e resövită nici până în zilele aceste. Binevoescă Părintele Episcop a întreba deadreptul pre domnul ministru de culte însuși, cum l'am întrebat și eu, și se va convinge, că a fost în rătăcire; nu a putut dară împedeca nime nici espedarea resoluțiunii cu séu fără intrigă. Nu stă mai încolo că aș fi in-

trigat în contra Pär. Episcop; lupt de mult deja pre terenul vieții publice, totdeuna cu vizir deschis, nu cred să se afle cineva, care se-mi pöta dovedi că aș fi încercat pe calea intrigilor a-mi ajunge scopurile, nici nu am fost acusat cu intrige până la „Trib. Poporului”.

Stă însă că nu am fost pe lângă înaintarea părintelui protosincol Mangra de vicariu la Oradea-mare cu preterarea părintelui archimandrit Hamsea, pe care îl țin de mai vrednic pentru acel post și cel dintăiu după rang și ancienitate; de aceea am și stăruit pe cale dréptă până la ultimul moment, pentru îmbinarea întării părintelui protosincol Mangra la alt post cu aceea a părintelui archimandrit Hamsea la postul de vicariu. Acesta însă nu e păcat de mörte decât în ochii ömenilor celui dintăiu.

Cu tötä stima fiind

Budapesta în 8/v. 1900.

Dr. Iosif Gall

## Revistă internă

Situația în Austria.

Marți s'a deschis reichsrathul austriac, dar nici decum sub auspicii favorabile.

Cehii, fideli pretensiunilor lor, ca limba oficiösă în administrația internă a Boemiei să fie limba cehă, vor obstrua contra oricărui guvern, care ar voi să conducă pe alte baze afacerile Austriei.

Adevărat, că ministeriul Körber a elaborat un proiect de lege în chestia regulării limbilor, dar acest proiect nu va puté fi trecut prin parlament, îndată-ce ar fi favorabil pentru Cehi, căci l'ar împedeca Nemții; deci Cehii pretind cu tötä tăria aducerea la valöre a ordinațiunilor de limbi până la o eventuală regulare prin lege a acestei chestiuni.

Se vorbește că de o activitate rodnică a parlamentului austriac nici vorbă nu pöte fi și că situația cabinetului Körber e förte dubiösă, deörece nici cu compromise, nici cu majoritate nu mai pöte urni din loc mașineria parlamentară.

## Raportul general al consistoriului archid. ca senat bisericesc.

Nr. 3221 Bis. 1900.

Venerabil Sinod archidiececan!

Consistoriul archidiececan ca senat bisericesc are onöre a asterne despre activitatea sa din anul 1899 următorul raport.

I. Acest senat a ținut în decursul anului preste tot 46 ședințe, dintre cari 40 ordinar e și 6 estraordinare. Numarul esibilitor în acest senat a fost de 2879 resölvite cu finea anului afară de unele remase pendente, cari și-au aflat resölvirea în est an.

II. Despre starea clerului, comunele bisericesci și mișcarea populațiunii în archidiececa noastră transilvană se alătură aici sub A) un conspect general.

1. Conform acestui conspect clerul archidiececan în frunte cu archiepiscopul se presentă astfel:

a) în centru:	
Vicariu archiepiscopesc archimandrit . . .	1
Asesori consistoriali protopresbiteri . . .	5
Director seminarial protopresbiter . . .	1
Profesori seminariali protopresbiteri . . .	1
„ „ presbiteri . . .	1
Eseditor consistorial prebiter . . .	1
Diaconi . . .	5
	la olaltă . . . 14
b) în afară:	
Protopresbiteri totodată și parochi . . .	29
„ emeritați în pensiune . . .	2
„ onorari parochi . . .	4
„ în pensiune . . .	1
„ „ militari . . .	2
„ „ prof. seminarial . . .	1



Administratori protopresbiterali . . . . .	5
Parochi . . . . .	794
Administratori parochiali . . . . .	24
Presbiteri în alte funcțiuni . . . . .	11
Capelani . . . . .	51
Presbiteri pensionați . . . . .	6
Presbiteri resignați . . . . .	9
Presbiteri amovați . . . . .	1
Presbiteri militari . . . . .	1
Diaconi . . . . .	6
preste tot . . . . .	961

2. În decursul anului au răposat 16 presbiteri parochi. În asemănare cu anul precedent 1898 cu 4 mai puțini. Chirotoniri s'au săvârșit 24.

3. Numărul familiilor la finea anului 1899 au fost 163,376.

4. Numărul sufletelor se prezintă astfel: de gen bărbătesc 373,376, de gen femeesc 367,516, preste tot 741,275. În comparațiune cu anul 1898, rezultă o creștere de 4870, ceea ce se face evident în conspectul general la rubrica „creștere și descreștere”.

5. Din numărul total al populațiunii sciu ceti și scie, bărbați și femei cu totul 215,728. Calculat în procente rezultă că din înțreaga populațiune a arhidiecesei noastre transilvane 30-4% sciu ceti și scie, ceea ce față cu anul trecut de 27-5% constată un progres îmbucurător.

În decursul anului s'au încheiat preste tot 5379 căsătorii; dintre aceste 5276 s'au săvârșit și cu binecuvântarea bisericeii 103 numai la oficiul politic.

Față de împrejurarea regretabilă, care arată un număr considerabil de căsătorii fără binecuvântarea bisericească, consistoriul arhidieceesan a luat cauza la un studiu serios și va cerceta ca se cunoscă adevăratele motive și despre cele aflate va raporta la sesiunea proximă sinodală.

Căsătorii micste au fost 369.

7. Conviețuirii ilegale, cari în anul anterior erau în descreștere, în anul 1899 s'au sporit în mod însemnat, astfel, că față cu numărul celor din anul 1898 de 4153 cu finea anului expirat se constată 4358 de conviețuirii ilegale, cu 205 mai multe decât în anul 1898.

Aceste conviețuirii ilegale în număr mai însemnat și anume preste o sută se prezintă în protopresbiterale: Abrud, Agnita, Câmpeni, Cluș, Deș, Deva, Dobra, Giógiu, Hațeg, Ilia, Reghin, Sebeș, Sibiu, Sighișóra, Treiscaune, Unguraș și Zarand.

8. Nascerile se constată în următoarele:

a) legitimi:	
de gen bărbătesc . . . . .	12,254
de gen femeesc . . . . .	11,595
la olaltă . . . . .	23,849
b) ilegiti:	
de gen bărbătesc . . . . .	1075
de gen femeesc . . . . .	988
preste tot . . . . .	25,912

Deci față cu anul 1898 de 24,406 casuri de nascere rezultă o creștere de 1506.

9. Casurile de morțe întâmplare în decursul anului preste tot din numărul de 18,589 (bărbați 9191, femei 9398), deci cu 1191 casuri mai puține decât în anul 1898.

10. Privitoriu la casurile de treceri religiozari, preste tot dau de numărul 454, din cari 199 sunt treceri dela alte biserici la a noastră, 155 dela această la alte biserici 252.

11. Despre parochiile vacante se alătură aici sub B) un conspect, conform cărui cu finea anului 1899 au fost 123 parochii vacante. — Consistoriul arhidieceesan nici în anul acesta n'a lipsit a lua măsurile necesari pentru întregirea acestor parochii, după cum se pôte vedé din cerculariul alăturat sub /. însă și astădată cu puțin succes, din cauză că pentru dotațiunea insuficientă și nesigurarea subsistenței preoților cursurile clericale au fost de ajuns impopulate; însă fiindcă prin punerea în lucrare a articolului de lege XIV din anul 1898 privitoriu la completarea dotațiunii parochiale, această se ameliorază în mod însemnat și se asigură subsistența parochiului, pe viitoriu e speranță a se dedica mai mulți tineri carierei preotesci și parochiile vacante se vor puté întregi și provedea cu parochi.

Despre parochiile întregite în mod estrordinar se alătură aici sub C) un conspect.

III. În decursul anului s'au săvârșit 4 biserici, și anume: în parochia Brașov-cetate, tractul Brașovului, a cărei săvârșire o a săvârșit arhidieceșul; săvârșirea bisericii în comunele bisericesci Cisnădiă, tractul Sibiiului, Potingani, tractul Zarandului și Berches, tractul Cetății de pētră, s'a îndeplinit prin delegați de arhidieceșul.

IV. a) La seminariul arhidieceesan, secțiunea teologică au funcționat 4 profesori.

b) Cu începutul anului școlar 1897/98 s'au înscris 78 elevi, și adevă:

în cursul III . . . . .	20
„ „ II . . . . .	32
„ „ I . . . . .	26
cu totul . . . . .	78

În asemănare cu anul trecut școlar cu 5 mai mulți.

După pregătirea lor în școlile medii au fost:	
cu examen de maturitate . . . . .	14
„ 8 clase gimnasiale . . . . .	2
„ 7 clase gimnasiale . . . . .	1
„ 6 clase gimnasiale . . . . .	41
„ 6 clase reale . . . . .	4
„ 6 clase civile . . . . .	2
„ 4 clase gimnasiale și cursul ped. . . . .	13
„ 4 clase civile și cursul pedagogic . . . . .	1

Pentru parochiile, cari pe calea ordinară nu s'au putut întregi, însă întregirea lor a fost imperios reclamată de interesul bisericeii s'au primit la cursul clerical estrordinariu 10.

Programa seminariului se alătură sub D).

Examenelor de calificățiune ținute la termenele din 25 Februarie și 25 August preste tot s'au supus 15 clerici, dintre cari au obținut calculul foarte bine 1, bine 8, suficient 6.

V. Ajutóre s'au împărțit între marginile bugetului votat, și adevă:

a) din fondul bisericilor la 29 comune bisericesci în scopul edificării și reparării de biserici;

b) din fondul Rudolfin la 9 preoți.

VI. Cât pentru sinódele parochiale, aceste, conform rapórtelor întrate dela oficiile protopresbiterale, afară de cel al Branului, care n'a raportat, s'au ținut. Se observă însă că din neglijența preoților nu s'au ținut sinod în două comune bisericesci; în una din cauză, că administratorul parochial a reposat, în una, că parochiul e bolnav; în una, că n'au participat membrii la sinod; din 44 comune n'au întrat rapórtede dela respectivele oficii parochiale în acest obiect, în un protopresbiterat s'au ținut sinódele numai în unele comune bisericesci.

În privința această sub Nr. 1747 Bis. s'a îndatorat oficiul protopresbiterat concernent a provoca pe respectivii preoți din comunele, unde nu s'au ținut sinódele parochiale, să se justifice și să arete cauza neținerii sinódelor parochiale.

VII. Procese matrimoniale și disciplinari.

1. Procese matrimoniale s'au pertractat 17 și s'au terminat cu divorțul total; 4 din motivul adulterului; 8 din al părăsirei cu necredință; 1 din al silei la căsătorie, 1 celalalte 4 din motivul urei nedumerite.

2. Procese disciplinari s'au finalizat 11; cu suspensiune 1, cu amendă 1, cu dojană 2, cu absolvare 2, și cu sistare 4.

Casurile de suspensiune preventivă și în cale administrativă nu sunt luate în ordinea celor dictate prin sentință.

Venerabilul sinod să binevoiască a lua la cunoștință acest raport al consistoriului arhidieceesan ca senat bisericesc despre activitatea sa în decursul anului 1899.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc, ținută la 4 Aprilie 1900.

**Consistoriul arhidieceesan.**

Ioan Metianu, m. p.  
arhidieceș.

## Revistă externă

### Răsboiul anglo-bur

Sunt semne suficiente că răsboiul dintre Anglia și Republicele sud-africane se apropie de sfârșit. Nici rezistența Burilor contra trupelor engleze nu mai este așa de puternică cum a fost la începutul ostilităților, nici faza actuală a răsboiului nu

mai permite îndoială asupra faptului, că Englezii vor înainta repede. De altă parte vin știri particulare anunțând că unul sau altul din bărbații de Stat ai Angliei prezic sfârșitul apropiat al răsboiului. Și nici nu pôte fi alt-fel, căci Burii au ajuns la marginea puterii de rezistență.

Trimiterea unei misiuni speciale în Europa și America era deja un semn sigur că Transvaalul și Oranjele s'au recunoscut inferioritatea în acest duel sângeros.

Totă lumea se arată simpatică pentru micile popórá care s'au apărat patria cu eroism, dar nime nu vrea să se amestece în favorul lor. Și după ce au văzut că în Europa nu pot obține nici un sprijin faptic, comisarii speciali ai Transvaalului și Oranjelui au pornit spre Statele-Unite, sperând să găsească ceea ce li-s'a refuzat categoric în Europa.

Nici în America însă nu sunt așteptați cu brațele deschise, de și populațiunea Statelor Unite s'a manifestat puternic simpatia pentru cauza Burilor. Sunt relațiuni de ordine politică care împiedecă guvernul federal de a se pune rău cu Englitera, așa că numai într'un singur caz misiunea sud-africană ar putea avea un succes parțial: atunci când însăși Englitera ar vedea cu ochi buni o intervenție a guvernului din Washington spre a ajunge la o soluțiune mai grabnică a conflictului.

În ori-ce caz însă, răsboiul acesta nu mai pôte dura multă vreme. De când mareșalul Roberts conduce operațiunile militare, trupele engleze au mers din succes în succes.

Volksraadul întrunit în Pretoria primește triste știri, că adevă trupele lor sunt în retragere în toate părțile afară de Natal. Mafeking a fost eliberat și comandantul bur Lemmer cu 3000 de ómeni a fost prins din partea Englezilor.

### Fómetea în Indii.

În Indiile engleze domnește cea mai mare mizerie.

Raportul oficial asupra fómetei spune că în provinciile centrale 250,000 copii primesc hrana dela ospătăriile populare, și 5 milioane 474.000 persoane trăiesc din ajutorul public.

Impăratul german Wilhelm a adresat vice-regelui Indiei o telegramă pentru a-i exprima profunda sa compătimire pentru terribila mizerie care domnește în Indii.

O colecță de o jumătate milion de mărci, spune împăratul Wilhelm în telegrama sa, a fost făcută la Berlin; o pun la dispozițiunea d-voastră. Vadă Indiile în acest act o caldă simpatie a Imperiului german pentru Indii.

Vice-regele Indiei a răspuns zicând că cuvintele Impăratului Wilhelm vor evoca în totă India o profundă grațituđine pentru atitudinea simpatică a Impăratului și buna-voință a Berlinului.

Indiile vor vedea în mențiunea pe care Impăratul o face în depeșa sa forța tot-d'una crescândă a legăturilor de rudenie cu familia regală a Angliei, proba că poporul german urmărește cu prietinie opera guvernului englez în Indii.

## NOUTĂȚI

**Distincțiune.** Maiestatea Sa Monarchul a numit pe Impăratul german Wilhelm de Feld-mareșal al armatei austro-ungare. Dela morțe arhiduceului Albrecht, întâmplată la 1895, armata austro-ung. n'a mai avut feld-mareșal și împăratul Wilhelm este al 14-lea în seria celor-ce au îmbrăcat această dignitate, în decursul domniei Maiestății Sale Monarchului.

**D-na Ana Dr. Moga** din Sibiu a contribuit la fundațiunea fericitului Petru Bădiță fost protopresbiter și paroch în Sibiu cu suma da 200 coróne. D-zău să-i respălătescă însutit nobila faptă.

**Faptă creștinăscă.** Părintele Ioan Popovici din Sađu, ne comunică următoarele:

Eva Savu Dregheci, parochiană a bisericeii noastre din loc, încredințată despre destinul omului din această lume trecătoare și despre cel de dincolo de mormânt, — s'a aflat indemnă a contribui la fondul înfin-

țat pentru edificarea unei noué biserici în locul celei esistente, carea nu mai coresponde referințelor prezente, cu suma de două sute coróne, cari le-a și solvit și cari bani s'au depus lângă celalalt capital spre fructificare până la timpul seu.

Fie ca această nobilă faptă să afe cât mai mulți imitatori.

**Logodnă princiară.** Duminecă s'a sērbat la Corfu logodna marelui-duce rusesc George Mihailovici cu prințesa Maria a Greciei. Făgăduiala de căsătorie și-au dat-o viitorii soți încă din 1896. Căsătoria se va îndeplini la St. Petersburg, în cursul verei.

**Conferința interparlamentară.** Programa lucrărilor acestei conferențe, care se va ținé la Paris la 31 Iulie a. c. în sala ședințelor Senatului din palatul Luxemburg, e următoarea: 1) Raportul asupra rezoluțiunii cu Nr. 6 dela conferența din Cristiania. 2) Organizarea „Uniunii Presei” pentru pace și arbitragiu internațional, după propunerea grupului maghiar. 3) Pacigenat (drepturile păcei în timp de răsboiu), după proiectul d-lui Cav. Descamps, senator. 4. Numirea membrilor noilor comisii interparlamentare. 5. Hotărârea locului de reuniune a conferenței a XI-a.

**Linia ferată R. Vilcea-Turnu-Roșu,** nu se va inaugura la 1 Iunie după cum era hotărât, de óre-ce nu va fi gata până atunci.

După cum se spune această linie se va inaugura la 10 August viitor.

**Manual aprobat.** Ministrul de culte și instrucțiune publică prin rescriptul dto 26 Martie 1900 nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV. de Vasile Goldiș, prof. gimnas.” În legătură cu această anunțăm pe domnia învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din această geografiei Ambele părți se pot procura dela librăria Ciurcu, Brașov, precum și dela toate librăriile din patrie.

**Devastarea unei redacții.** În urma unei poezii publicată de ziarul Progreso din Valența, 70 de ofițeri s'au dus la redacție pentru a cere o reparațiune autorului. Negăsind pe autor, ofițerii au pricinuit stricăciuni în tipografie. Căpitanul general a fost însărcinat cu facerea unei anchete.

**Falsificatori de bani.** În zilele trecute s'a dat de urma unei bande de falsificatori de bani la Turda și Cluj. Investigările decurg, și au avut de rezultat deținerea a 6 acușati din Turda și 3 din Cluj, a căror ascultare se face acum în Cluj. Precum se spune, împričinații au aruncat o mulțime de instrumente, într'un canal din Someș, în a cărui albie autoritățile cercetază pentru aflarea obiectelor, de cari s'au servit acușati în meseria lor păcătoasă.

**Despărțire „jalnică.”** Peste 60 de evrei din Bērlad, emigrând în străinătate au tipărit un manifest în care spun, că cu adevă durere părăsesc teritoriul țerii românești, iubită și respectată de ei, pentru că acolo s'au născut și au crescut. Astăzi însă ar fi ajuns peritori de fóme, deci urmând instinctului de conservare plécă aiurea în alte țeri, unde speră a-și putea câștiga pâinea zilnică. Se spune, că la pornirea lor din Bērlad totă populația evreiască i-a însoțit vărăsind lacrimi, ear un român le-a dat o sută de lei și le-a urat drum.

**Editorul Enciclopediei române** librarul W. Krafft publică următoarele: Fiind terminat fasc. XX. al „Enciclopediei române”, cu care se încheie volumul II. al acestei publicațiuni, îmi iau voia a vă înștiința despre aceasta cu observarea, că am procurat și pentru legarea acestui volum. scórfele trebuincioase, cari se vor espedia franco, împreună cu fasc. XX., tuturor abonaților cari îmi vor trimité până la 15 Maiu a. c. prețul lor de 1 fl. — pentru fie-care volum.

Considerând că tiragiul Enciclopediei este limitat, și astfel nu voi putea întregi colecțiunile defectuóse cu fascicole singuratic, cred că este în interesul abonaților să îngrijescă de acum de legarea volumelor, ca să nu se peardă fascicilele.



## Onóre aceluia, cui se cuvine!

Domnului Franz Wilhelm, farmacist, Neunkirchen lângă Viena i-se scrie cu datul 11 August 1897 din Altona:

Sum deja de 70 de ani și am suferit de 10 ani de reumatism precum și de hemoroide și nu puteam afla nici un remediu. Numai tea D-V. Wilhelm pentru curățitul sângelui antiartritică antirheumatică m'a curat în 3 săptămâni total de durerile mele. Vă exprim D-Voștră și contesei, despre a cărei scrisoare am cetit în jurnale, cea mai sinceră mulțumită.

Cu totă stima [6] 5 -7

Christ. Ackermann, rentier,  
Altona lângă Hamburg, Reichenstrasse 6.  
De vîndare în toate farmaciile.

Deposit principal: la farmacistul I. G. Molnar, Sibiu.

In Tipografia și librăria archidieceșană Sibiu, se află de vîndare:

### Cuvîntări bisericesci

de

Dr. Theol. George Popoviciu  
protopresbiter ort. român în Lugos  
broș. à 3 cor., sau lei 3.50.

### Religiune și știință,

disertațiune

de același autor

broș. 50 fil.;

și

### Cuvîntări bisericesci

de

Massillon, episcop de Clermont și membru al acad. franc.

traduse prin

Ioan Genț

paroch gr. cath. în Haieu,

Tom. I broș. 5 cor. sau lei 6.50

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se pot procura:

### Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fil.

### De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

### Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

### Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se poate procura:

### Din vremuri apuse,

de

Judita Secula n. Truța.

Broș. à 50 cr.

In Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se află următoarele scrieri ale poetului nostru G. Coșbuc:

Fire de tort, broș. . . . . fl. 1.—  
Balade și idile „ . . . . . fl. 1.50  
Sacontala, broș. . . . . „ 2.50  
Aeneis ediț. II. broș. . . . . „ 1.25  
Răsboiul nostru pentru neatâr-  
nare, broș. . . . . „ —.50

Indispensabilă pentru fie-care știutor de carte este cartea intitulată:

### Datorințele și drepturile

purtătorului de dare,

ce se poate procura dela

Librăria archidieceșană,

Prețul 1 C. 20 fil. + porto 10 fil.

Cuprinde tot felul de îndrumări, cum se purcedem la cumpărări și vînzări de proprietăți, realități, ca să nu plătim dare decât numai câtă se cuvine, cum să ne scăpăm de darea care nu cade în sarcina noastră, ce drepturi sunt împreunate cu plățirea dării, etc.

In Tipografia și Librăria archidieceșană au apărut

### Treptele formale

ale

### învățămîntului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 1 C. 60 fil

Se pot procura din

Librăria tipografiei archidieceșane  
Sibiu.

Următoarele cărți se pot procura dela

### Librăria archidieceșană Sibiu:

I. C. Pantu:

Correspondența comercială . Cor. 3-20

Procent, Promil, Interese și teoria conturilor curente . „ 0-80

Un capitol din contabilitatea dublă . . . . . „ 1.—

Al doilea capitol din contabilitatea dublă . . . . . „ 2.—

I. Socaciu:

Dreptul cambial . . . . . „ 4.—

— porto postal pentru fiecare 10 fil. —

In Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, au apărut și se află de vîndare:

### Geografia

pentru școlile civile și superioare de fete  
(originalul aprobat sub Nr. 1240/1898)

și

### Istoria universală

pentru școlile civile și superioare de fete  
(originalul aprobat sub Nr. 64561/1896)

după

Alexandru Márki.

In românește de

I. Popovici.

Prețul Geografiei leg. . . . . fl. 1.30

„ Istoriei universale leg. . . . . „ 1.—

Op. premiat de Academia Română.

## Semințe din Agrul lui Christos.

### Cuvîntări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvîntare arhierescă.

Tom. I.: cuvîntări la toate Duminecile de preste an.

„ II.: „ „ „ praznicele și sărbătorile, precum și la casuale bisericesci.

„ III.: cuvîntări la înmormîntări, parastase etc.,

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vîndare la autorul și la

Tipografia și librăria Archidieceșană  
Sibiu.

### Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

## Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

- Acaftistul prea sf. născătoare de D-zeu și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche . . . . . fl. 3.85
- Apostol legat . . . . . „ 5.75
- Anthorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptcredinciosului cler din Bucovina“, în limba română sau germană dela fl. —.50 la . . . . . „ —.25
- Biblia ilustrată, testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. „ 15.—
- Biografia fericitei Maerina (cu cirile) broș. . . . . „ —.20
- Carte de rugăciuni, pentru tinerime, legată . . . . . „ —.15
- Chiriadromion, (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. „ 8.—
- Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la . . . . . „ 1.50
- Dumnezeescile liturgii leg. . . . . „ 4.50
- Elementele dreptului canonic al bisericii dreptcred. răsăritene de A. bar. de Șaguna . . . . . „ 1.—
- Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la . . . . . „ 2.—
- Evangelia, (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată . . . . . „ 16.—
- Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș. . . . . „ —.80
- Hirotonier, pentru sf. de preoți broș. . . . . „ 2.—
- Icoana celor 3 Ierarhi, pe hârtie . . . . . „ —.30
- Icoana Evangeliștilor, pe hârtie . . . . . „ —.50
- Istoria bisericii ort. răsăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la . . . . . „ 1.50
- „ în limba germană dela fl. 1.— la . . . . . „ —.50
- Istoria bisericească polit. naț. de N. Tinca-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la . . . . . „ —.40
- Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la . . . . . „ 1.—
- Manual de studiu pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș. „ 1.50
- „ teologie morală creștină compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș. . . . . „ 1.50
- Mineile pe 12 luni în 12 volume (se vînd și separat) leg. . . . . „ 86.—
- Molitelnicul bogat, (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. „ 5.50
- cu litere latine (evhologiu) legat . . . . . „ 6.50
- Octoichul cel mare, cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg. . . . . „ 13.—
- Octoichul cel mic, sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat . . . . . „ 1.20
- Octoichul cel mic, sau cele 8 glasuri cu litere latine leg. . . . . „ —.75
- Orologion, (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. „ 1.20
- Penticostariu, (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat „ 8.—
- Pneuma în Nicaeno Constantinopolitanum, studiu este-tico-dogmatic de S. Popescu broș. . . . . „ 1.50
- Psaltirea bogată, neleg. fl. 2.75, leg. . . . . „ 4.50
- „ prorocului David, (cu cirile) . . . . . „ 1.—
- Rânduială la sfințirea bisericilor, (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. „ 2.50
- Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș. . . . . „ —.50
- Serisori apologetice de apărare din 1867 broș. . . . . „ —.50
- Telcul Evangeliilor (cu cirile) broș. . . . . „ 1.—
- Teologia pastorală veche, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50
- Testamentul nou, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la . . . . . „ —.50
- Triodul cu Strajnicul, (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. „ 17.—